

TeVoet Wandelroute 033 Ode-route Gaasperplas (NH)

Wandelen over de wilde, onverharde smalle wandelpaden

Renée van der Haar en Peter Oosterling

Ode aan het Onverhard wandelen

TeVoet organiseert binnen het thema *Ode aan het onverhard wandelen* wandelingen in een gebied waar het voortbestaan van dat onverharde wandelen in de knel dreigt te komen. Rondom de Gaasperplas en in het park zal de fijnmazige padenstructuur weliswaar niet verdwijnen als Amsterdam eenmaal haar Toekomstplan 2021 heeft vastgesteld. Toch zal de sfeer aan de boorden van de plas een andere worden na bijvoorbeeld de aanleg van het fietsrondje direct langs de waterkant. Een deel van de wandelpaden wordt rechtgetrokken en breder gemaakt, zodat ze ook geschikt zijn om te skeeleren en voor mindervaliden. Struinen blijft echter mogelijk verzekert de gemeente in de inspraaknota.

Om nog even te genieten van de huidige (ongerepte) situatie, hier een 15 km lange lijnwandeling vanaf metrostation Gaasperplas door het park en langs de plas naar metrostation Holendrecht. Andere downloads (GPX, detailkaartje, inzoombare kaarten) zijn te vinden op de website van TeVoet onder het tabblad TeVoet wandelroutes.

(Een 9 km lang rondje met metrostation Gaasperplas als begin- en eindpunt is als apart document te vinden op de website van TeVoet).

Routebeschrijving lijnwandeling

Beginpunt: metro-station Gaasperplas **Eindpunt:** NS/metro-station Holendrecht

Lengte 15 km, vrijwel volledig onverhard.

Horeca: onderweg geen.

De enkele reiziger die met ons metrostation Gaasperplas verlaat is al snel verdwenen in de groene en tegelijk lege omgeving van het rustigste station van metrolijn 53, de Gaasperplaslijn. Naamgever van het station is de waterplas die overbleef na de zandwinning voor de woonwijk Gaasperdam, die op haar beurt haar naam dankt aan het riviertje Gaasp.

In 1982 moet het hier vele maanden een drukte van belang zijn geweest. Tegelijkertijd met de opening van de metrolijn in 1977 begon Amsterdam met de aanleg van het Gaasperpark, waar de tweede Amsterdamse Floriade zou worden gehouden. Nagenoeg geen enkele attractie, beeld of gebouw herinnert nog aan deze wereldtuinbouwtentoonstelling naar het ontwerp van het team van tuinarchitect J.W. van der Meeren. De uitkijktoren verdween een jaar later naar Duitsland en het planetarium naar Artis. Een congrescentrum nam zijn intrek in het leegstaande planetariumgebouw.

Inmiddels staat Amsterdam voor de vraag wat zij met de Gaasperplas wil. Dat het vanwege een permanent gebrek aan een toereikend onderhoudsbudget een opknopbeurt nodig heeft wordt door weinigen bestreden. Over de uitwerking lopen de ideeën en wensen blijkens de inspraaknota sterk uiteen.

Op een tweetal zaterdagen in de eerste maanden van dit jaar namen wij ter voorbereiding de metro naar station Gaasperplas. Zowel op het perron als in de veel lager gelegen stationshal staan kleurige bakstenen beelden in de vorm van tassen, koffers en andere bagagestukken van Antoine Mes.

We steken met de hooggelegen opstelsporen van de metro rechts het plein over en staan na nauwelijks honderd meter al 'in het groen'. Ideaal. De Floriade mag dan veertig jaar geleden zijn, toch valt op hoe imposant de bomen in het park zijn geworden. Dat is te danken aan de vooruitziende blik van tuinarchitect Van der Meeren, die direct na het besluit de Floriade in Amsterdam Zuidoost te organiseren begon met bomen neer te zetten die al een jaar of vijftien oud waren.

Op een rondje Gaasperplas mag een kleine speurtocht niet ontbreken naar wat rest van de weelderige tuin behorend bij het toenmalig Japanse paviljoen. Te midden van bamboebossen vinden we een hele grote steen en kijken we uit op een Monet achtig bruggetje dat tussen de moerascypressen ligt.

Broodje op de heuvel

Aan het eind van de spoorlijn met de opstelsporen buigt het wandelpad naar rechts en lopen we richting de plas waar we linksaf slaan. We volgen de paden zo dicht mogelijk langs het water. Na het brugje in het Meibergpad houden we rechts aan om al struinend over de oever verder te gaan. Bij wandelknooppunt 55 verlaten we de plas en slaan we linksaf een onverhard pad in en volgen we enige tijd de markering van de Gaasperzoomroute (groene pijltjes), onderdeel van het Wandelnetwerk Noord-Holland. Als we een bocht naar rechts hebben gemaakt lopen we een stukje langs de provinciegrens met Utrecht. Verderop beklimmen we een kunstmatige heuvel. Verrassend dat die paar meter hoogteverschil een weidse blik over het landschap mogelijk maken. Het is ook een

prima plek om de meegebrachte broodjes aan te spreken, want horecavoorzieningen heeft de Gaasperplas niet. Ja, in het zomerseizoen een koffiekar op het parkeerterrein Driemondweg nabij de zuidoever van de plas. Kinderen en families kunnen terecht bij Ballorig Amsterdam Gaasperplas.

Kom, we gaan en slaan bij het bereiken van het fietspad linksaf. Zodra het Gaasperzoompad een brede watergang heeft gekruist gaan we het onverharde pad op naar links en wandelen met het water links van ons verder. Helaas; een stevig hoog hek laat ons geen andere keuze dan om het omheind gebied te lopen. We vermoeden het al. Groengebied Amstelland heeft de watergangen in het gebied recent uitgebaggerd en laat hier de specie zeker tot eind 2023 rijpen tot vruchtbare grond. Eenmaal voorbij het depot zoeken we nog eventjes de waterkant op om daarna terug te keren naar het fietspad.

Gasconne koeien

Al snel takt naar rechtsvoor een onverhard paadje af dat evenwijdig aan het Gaasperzoompad blijft lopen. Het voordeel is ook dat het pad op de kruin van een klein dijkje ligt, zodat je beter de witgrijze Gasconne koeien tussen de hoge struiken kunt zien grazen. Sinds 2013 graast in de Gaasperzoom *la reine des Pyrénées*, de koningin van de Pyreneeën, die goed is bestand tegen harde weersomstandigheden.. De grote grazers worden verzorgd door koeienvrijwilligers, in samenwerking met de boer van boerderij de Lindenhoff boerderij in Baambrugge. Als we het veerooster zijn gepasseerd staan we op de Hollandse Kade en is het gedaan met de wilde, onverharde smalle wandelpaden van de Gaasperplas. Op een informatiebord lezen we dat de dames en met hun stier een eigen facebookpagina hebben. Een aanrader zijn de filmpjes over deze grote grazers.

Die Hollandse Kade was de vroegere grens tussen het Graafschap Holland en het Bisdom Utrecht ('t Sticht). Beide hadden hun eigen dijk die in de middeleeuwen tot één kade werden samengevoegd. Het gebied behield bijzondere trekjes: een tweetal evenwijdig lopende, brede grasdijken. Tegenwoordig vormt het de grens van Noord-Holland en Utrecht en Amsterdam en Abcoude. We volgen de kade tot bij een brugje naar links. Ook de grens buigt mee.

Het dak van boerderij Landgenoegen

Na zo'n twee km staan we bij de Abcouderstraatweg. Alvorens deze over te steken maken we eerst nog een groen ommetje over het terrein van de natuurvereniging De Ruige Hof. Uiteraard gaat het over onverharde paden. Aan die straatweg ligt trouwens een boerderij-met-een-verhaal. In 2016 nam een groep krakers de zwaar vervallen boerderij Landgenoegen in bezit. Een van hun eerste daden was het aan de gevel aanbrengen van een reuzengrote Delftsblauwe tegel en konden passanten genieten van hun motto: *'Het dak is wat stukzig, maar wij zijn gelukkig'*. Als we tenslotte de straatweg zijn overgestoken en een stukje langs het Abcoudermeer zijn gelopen verleggen we de koers naar de gebouwen van de Golfbaan De Hoge Dijk, waar ook niet-golfers van harte welkom zijn bij de brasserie. De brede, onverharde toeleidende paden zijn omzoomd met goed onderhouden knotwilgen. In de verte schemert het dak van het AMC tussen de bomen. Daar bevindt zich ook metro- en treinstation Holendrecht. Maar eerst nog een kijkje op de kleine landtong met daarop het verenigingsgebouwtje De Ruijge Hoek. Zonde als dit pareltje valt onder de slopershamer; maar volgens de mannen die er aan het werk zijn is het besluit definitief. De laatste onverharde paden op deze afwisselende wandeling door het grensgebied van Amsterdam - Zuidoost gaan door een kleine siertuin en over een paar met bruggetjes verbonden ruige eilandjes. Tussen de hoog opschietende struiken en bomen zien we een Tjasker staan. Met dank aan de Friezen, is dit een van Nederlands kleinste windmolens.

Even plotseling staan we op het brede, geasfalteerde Broekzijdsche pad. Linksaf, een laatste km en dan ligt het vernieuwde voorplein van het station Holendrecht aan onze voeten.